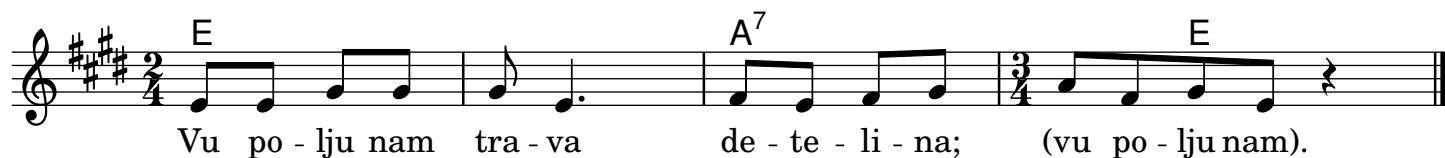

Vu polju nam trava detelina

Kotoriba.

Njo mi ženje gizdava divojka. - (Njo mi ženje).
Svetlem srpom z belami rukami. - (Svetlem srpom).
Kaj našela, to pred konje dela. -
Pijte ječte moga braca konji.
Jel pojdete dalko po divojku.
Po divojku po moju nevestu.
Jel pojdete čez gore visoke.
Jel pojdete čez vode globoke.
Jel pojdete čez moste kovane.
Bote vidli divojkine dvore.
De divojka s perom dvora zmeče.
De rezmela, tam ružice dela;
Sehni vehni, ma ruža rumena!
Kak si sehla v Jankovu serdešcu.
Tak buš sehla v divojkinem dvoru.